

آینه

اقتصاد

یادداشت: «فوبیای رسانه‌های دیجیتالی»
پس از استیضاح وزیرعلوم که پیگیر مساله فساد گذشته در دادن بورسیه‌های غیرقانونی بود، اکنون زمزمه و تهدید به استیضاح وزیر ارتباطات نیز شنیده می‌شود. فکر می‌کنید، اتهامش چه باید باشد؟ سوءمدیریت؟ نه، فساد؟ نه، عدم پیشرفت؟ نه، اتهام سسنگین‌تر است، افزایش پهنای باند اینترنت!! آن‌هم در شرایطی که ایران در میان کشورهای جهان از رتبه بسیار پایینی در اینترنت و سرعت آن برخوردار است و در میان ۱۹۲ کشور جهان در جایگاه یکصدوشصت‌ونهم قرار گرفته است و این در حالی است که مجموعه پیشرفت‌های کشوری و جهانی به نحوی مستقیم یا غیرمستقیم وابسته به اینترنت شده… ریشه این برخورد با افزایش پهنای باند اینترنت در کجاست؟ در فقدان اعتمادبه‌نفس و فوبیای فناوری رسانه‌ای. در وجود هر فرد یا گروهی که اعتماد به‌نفس کافی ندارد و قادر نیست که از ارزش‌ها و نگرش‌های خود دفاع و آن را ترویج کند و گمان می‌کند که توفان‌های ارزشی، نگرشی و رفتاری که بر اثر رسانه ایجاد می‌شود، پرونده آنان را برای همیشه خواهد بست. به این دلیل دچار نوعی فوبیا از رسانه‌های دیجیتالی و به هر اقدامی متوسل می‌شوند تا آن را محدود کنند. این وضعیت در ایران مسبوق به سابقه‌ها نیست. در گذشته‌های دور حتی کوچهفرنگی هم تحریم می‌شد، بعدها بلندگوها را تحریم کردند. رضاشاه چون از سایه خودش می‌ترسید، هرچند خود را قلدر نشان می‌داد، در برابر ورود رادیو موضعی سختگیرانه داشت. این مشکل را پس از انقلاب نیز با ویدیو و سپس با ماهواره هم داشتیم و هنوز هم آثار آن را می‌بینیم. این فوبیا و ترس هیچ‌گاه به اهدافش نرسیده، سهل است که ناآگاهانه در جهت خلاف آن اهداف گام برداشته است. این افراد برای مقابله با عامل ترس، دور خود مرز می‌کشند تا احساس امنیت کنند اما نگرانی اصلی‌شان معطوف به حفظ مرز می‌شود و نه مقابله با عامل ترس. به همین دلیل مرزهای آنها شکننده است و ناچارند خیلی زود آن را محدودتر کنند.

ایران

سر مقاله: «وفاداری به اعتدال»؛ حسن وزینی

نشست حسن روحانی با اصحاب رسانه در یک‌شنبه دولت تدبیر و امید، فرصتی فراهم ساخت تا رسانه‌های داخلی و خارجی کارنامه ۱۲ ماهه دولت را تروق کنند… اگر به محتوای آنچه در پاسخ به پرسش‌هایی که نتایج عملکرد دولتمردان در صحنه‌های دیپلماسی، اقتصادی، سیاسی و… را می‌گویند بنگریم درمی‌یابیم که دولت اعتدال پرچم خود را در پایان یکسالگی همان‌گونه به اهتزاز درآورده است که در آغاز وندۀ داده بود. این پرچم نه در مقابل بارها فرو افتاده و نه به میل هر نسیمی تغییر جهت داده است.

کیم‌جان

سر مقاله: «به قول شما کدام دولت؟!؛» حسین شریعتمداری

آقای دکتر روحانی یک حقوقدان است و به یقین از تفاوت میان «جرم‌مشهود» و «جرم غیر‌مشهود» باخبرند، بنابراین، تعجب‌آور است که برای جرایم و جنایات مشهود اصحاب فتنه، منتظر تشکیل دادگاه مانده‌اند! آیا دمه‌او بلکه صدها نمونه‌مشهود و ملموس از جنایات شرم‌آور فتنه‌گران نظیر، ادعای تقلب در انتخابات، آشوب‌های خیابانی، آتش‌زدن مسجد، هتک‌حرمت عاشورای حسینی(ع) و سنگباران نمازگزاران طهر‌عاشورا، عریضه‌کشیدن به دفاع از اسراییل و آمریکا، قتل مردم کوچه و بازار، پاره‌کردن تصویر مبارک حضرت امام(ره) و لگمال کردن آن با شعار «انتخابات به‌نام است، اصل نظام نشانه است!» پادویی آشکار برای مثلث آمریکا، اسراییل و انگلیس و صدها نمونه دیگر از این دست قابل انکار است؟ به یقین جناب روحانی می‌دانند، تشکیل دادگاه این جماعت برای تعیین مجازات آنهاست و نه اثبات جرم… راستی جناب آقای روحانی، به قول حضرت امام(ره) کدام کشور جهان و توسط کدام دولت؟ اینگونه افراد تحمل می‌شوند؟! چه رسد به آنکه در مسوولیت هم قرار بگیرند… این سخن رئیس‌جمهور محترم در کنفرانس خبری «دروز که دولت تمامی توصیه‌های رهبر‌معلم،انقلاب را اجرایی و عملیاتی خواهد کرد، می‌تواند از عزم جدی ایشان برای تحقق توصیه‌ها و وعده‌های یادشده حکایت کند ولی برخی از شواهد موجود به این تردید دامن می‌زنند که مبدا کسانی در پی تغییر صورت مساله به منظور زمینسازری برای حضور و نفوذ اصحاب و عوامل فتنه در عرصه و دور کردن دولت محترم از نتیجه مطلوب باشند که‌انشاءالله چنین مبدا.

جمهوری اسلامی

برگزاری مجمع عمومی «کانون نویسندگان ایران»

مجمع عمومی و انتخابات کانون منحله نویسندگان ایران با وجود ممانعت قانونی از فعالیت این نهاد، پس از ۱۲ بار برگزار شد و بعد از برگزاری انتخابات،اعضای جدید‌هیات‌مدیره‌ای کلانوم معرفی شدند.
پنجمین مجمع‌عمومی کانون‌نویسندگان ایران روز جمعه و پس از هفت‌سال ممانعت جدی از برگزاری این مجمع برگزار شد و در آن اعضای جدیدی به‌عنوان هیات اصلی دبیران، جانشینان، منشی، بزرارس و صندوق‌داران تعیین شدند.

نمایندگان زن مجلس نهم، که همچنان روی همان ۹ صندلی وسط صحن از میان ۲۹۰ کرسی پارلمان در کنار می‌نشینند، در مقابل مسایل جاری در صحن هم عموما رفتاری مشابه دارند. در قفل و اتفاالات سیاسی کمتر تحرکی از آنها به چشم می‌آید و اگر هم شاهد تحرکی باشیم، بیشتر مربوط به یکی، دونفری است که دارای روابط سیاسی آشکار با برخی گروه‌های خاص نظیر جبهه پایداری هستند. اینگونه است که وقتی سایات خبری آلف (متعلق به احمد توکلی) پشت پرده استیضاح فرجی‌دانا را منتشر می‌کند، می‌بینیم چهره‌ای نظیر ازهره طیب‌زاده‌نوری؛ یکی از سازمان‌دهندگان استیضاح بوده که در اعزام تیم به دانشگاه‌های مختلف برای جمع‌آوری مستندات علیه فرجی‌دانا ایفای نقش کرده است. او و فاطمه آلیا طرح استیضاح فرجی‌دانا را هم امضا کرده بودند. در کنار این دو، سومین زنی که طرح استیضاح وزیر علوم دولت روحانی را امضا کرد، «حلیمه عالی» نماینده زابل بود. «عالی» در دوران احمدی‌نژاد هم تنها زنی بود که ناشم در میان ۷۶ امضاکننده طرح سوال از رئیس‌جمهور به چشم می‌خورد. اما هیچ‌یک از ۹ زن مجلس نهم، طرح استیضاح وزیر کار دولت احمدی‌نژاد پدلیل انتصاب غیرقانونی سعید مرتضوی را امضا نکرده بودند. در بزنگاه معرفی وزرای کابینه روحانی هم نام فاطمه آلیا به‌عنوان مخالف وزیر راه‌وشهرسازی و حلیمه عالی به‌عنوان موافق علی ربیعی از تریبون مجلس اعلام شد. اما این دو نماینده نوبت نطق‌های خود را به دیگر نمایندگان مرد مجلس دادند تا در جریان بررسی چهار روزه صلاحیت وزرای پیشنهادی هیچ زنی پشت تریبون قرار نگیرد.

سنت‌شکنی برای اعلان مخالفت با «دانا»

اما این سکوت در زمان معرفی سه وزیر باقیمانده کابینه روحانی شکست و این زهره طیب‌زاده‌نوری بود که به‌عنوان مخالف «فرجی‌دانا» پشت تریبون رفت. او در نطق خود به‌عنوان مخالف وزارت دانا، به نکاتی اشاره کرد که برخی از آنها در طول دوران وزارت ۹ماهه دانا همیشه تکرار شد و در نهایت به‌عنوان دلایل استیضاح او هم به همان نکات اشاره شد. مهم‌ترین دغدغه‌های طیب‌زاده‌نوری در روز راز اعتماد دانا این موارد بودند:

اگر منظور شما از استاد و دانشجوی سرتار، افرادی هستند که سردمدار برپایی تحصن‌ها و تظاهرات دانشجویی و امثال واقعه ۱۶ آذر در فتنه ۸۸ در دانشگاه‌ها و خیابان‌ها هستند که مباردت به حرمت‌شکنی به عکس امام و رهبر معظم انقلاب کرده‌اند یا عناصری که جریان فتنه ۷۸ کوی کیند پیش می‌رود.

نمایندگان زن حاضر در مجلس هفتم با همکاری «مرکز پژوهش‌های مجلس» کار مطالعاتی را روی موضوع بررسی خلأها و ایرادات ماهوی، شکلی و اجرایی قوانین و مقررات مربوط به زنان و خانواده در قانون مدنی و قوانین مرتبط با آن آغاز کردند و حالا همان دفترچه به زنان مجلس نهم رسیده است. کارشناسان قضایی در طی چندسال بررسی‌های مختلفی انجام دادند و درنهایت مشخص شد که در ۲۰ ماهه قانونی می‌تواند تغییراتی به‌وجود آید که با موضوع تکالیف زوجین از زمان خواستگاری تا طلاق مربوط است.

در مجلس هشتم تعدادی از نمایندگان زن به مرکز پژوهش‌ها اعلام کردند که برخی مواد مدنی در خصوص «مه‌ریه» و «حضان» و… وجود دارد که باید اصلاح شود. فاطمه رهبر، رئیس فراکسیون زنان مجلس در همین زمینه می‌گوید: «۲۲ ماهه از قانون مدنی احصاشده که می‌تواند تغییراتی داشته باشد البته تغییر هر ماده‌ای از قانون مدنی باید با نظر ققهی و در اس آن با نظر مقام‌معلم‌رهبری باشد تا مابنوتایم تغییرات موردنظر را ایجاد کنیم».

خروجی ضعیف تغییر قوانین مدنی در مجلس نهم
مجلس نهم، سومین دوره از مجلس شورای اسلامی است که همچنان اندرخم تغییر قوانین مدنی مانده و صدا و خروجی خاصی از آن شنیده نمی‌شود. حالا این مجلس درشرایطی به نیمه‌عمرش نزدیک می‌شود که زنان بهارستان درمسیر تحقّق تغییر قوانین مدنی، از زمان انجام ندادند؛ با به احتمال بعید انجام دادند و قصد اطلاع‌رسانی و رونمایی از آن ندارند.

فاطمه رهبر، رئیس فراکسیون زنان مجلس نهم درباره تغییرات موردنظر برای بهبودوضعیت قوانین مدنی به‌نفع زنان، راهپلهایی به‌سمت پایین را نشان می‌دهد و دفتر فراکسیون زنان مجلس را هم.

خامی در انتهای اتافی مربوط به فراکسیون زنان مجلس نشسته و پیغام خاتم رهبر را که می‌شود، دفتر و دستکی درآورده و با هم مشغول نوشتن برخی قوانین می‌شوم. مدام از نام رسانه می‌پرسد با تردید چیزهایی روی کاغذ می‌نویسد. دور برخی از چیزها خط می‌کشد و برخی دیگر را به دلایل حساسیت‌زایی‌بی‌خیال می‌شود.

نتیجه کنکاش دوساعته ما تنها دو صفحه A4 به خط دستنویس از خلاصه پیگیری‌های فراکسیون زنان مجلس نهم برای تغییر در قوانین مدنی و تمام زبانی‌های صورت‌گرفته و نگرفته است.

عقربه ساعت که روی زمان خروج خبرنگاران از بهارستان می‌رسد، او را می‌خواهم که فهرست را در اختیار قرار داده تا بتوانم گزارشی برامون تغییرات اندک قوانین بنویسم و همان‌موقع تماس خاتم رهبر روی موبایل خاتم مسوول و ختم ماجرا، «انشاءالله بعدتر ایشان خودشان مطلبی را که صلاح بداندند به‌شما خواهند گفت».

اما رهبر بعد از این ماجرا در راهروهای بهارستان پاسخگو است؛ باید حتما توجه داشت که این کار نباید با نظر ولی‌فقیه باشد؛مانند افزایش سهم‌الارث زنان از اموال شوهر که

بهارستان

نمایندگان زن مجلس نهم چه کرده‌اند؟

کارنامه ۳ درصد بهارستان‌نشینان

مهدی قدیمی

دانشگاه‌ها ی تحت مسوولیت شما تکرار نشود و تحصن دانشجویی و اعتصاب‌ها برای برداشتن حصر از سران فتنه شکل نگیرد؟

– نمایندگان مجلس بداندن با انتخاب امثال فرجی‌دانا، به این طیف و تفکر سیاسی و اخلاقی رای می‌دهند، اگر همکاران، حاکمیت مجدد اینگونه رفتارها را در آموزش عالی قایلند، در قیامت اگر می‌توانند پای این رای بایستند، به درگاه الهی چولوگو باشند و به آقای فرجی‌دانا رای مثبت دهند. پس از این مرحله و سنت‌شکنی طیب‌زاده‌نوری در میان زنان بهارستان، شهادمیرگلوی بیات،نماینده ساوه نیز در همان‌روز

و در مخالفت با گزینه معرفی‌شده برای وزارت ورزش، یعنی صالحی امیری نطق کرد و برنامه‌های او را برای جوانان، بانوان، مسلمانان و ورزش همگانی کلی و غیرمفید خواند.

رکوردشکنی مخالفان سجادی

پس از رای‌نیاوردن صالحی‌امیری، گزینه بعدی روحانی برای تصدی وزارت ورزش و جوانان، نصرالله سجادی بود. در روز رای اعتماد به سجادی هم بار دیگر طیب‌زاده‌نوری به‌عنوان مخالف نطق کرد و پس از او هم فاطمه رهبر،

گزارش «شرق» از قوانین چشم‌به‌راه اصلاح

زنان مجلس و قوانین مدنی

تغییر ۲۲ماده از قانون مدنی به‌نفع زنان، در کماست

آمنه شیرافکن

بناظر مقام‌معلم‌رهبری تبدیل به قانون شد. باید این ۲۲ماده را به شکل مواد قانونی در آوریم و تقدیم مقام‌معلم‌رهبری کنیم تا درصورت صلاح‌دید ایشان، این کار انجام شود».

لایحه تامین امنیت زنان، اتفاق بزرگی در امور زنان است

به گفته او، اگر «برنامه جامع توسعه امور زنان»، «لایحه تامین امنیت زنان دربرابر خشونت» و «طرح بیمه مستمری زنان خلع‌دار» تا پایان دولت دهم با همکاری مجلس اتفاق بیفتد، سه‌اتفاق بزرگ در نظام جمهوری اسلامی برای زنان است که جزو افتخارات ایران اسلامی محسوب می‌شود.

بیمه مستمری زنان خلع‌دار که به مشکل تامین اعتبار برخورد کرده و لایحه تامین امنیت نیز به‌زودی از دولت راهی مجلس خواهد شد.

«رهبر» به این سادگی‌ها در صحن آمودش ندارد و اگر هم بیاید اوقات حرف می‌زند که نه خبری از آن خارج می‌شود

و نه اطلاعات و داده‌های علمی.

اتفاق وضعیت حقوق زنان در جامعه خوب است

رسیده و این مساه، دولت را مکلف کرده که اقداماتی درزمینه امور زنان، اولویت‌ها را به‌مکاری دستگاه‌انجام دهد. اهداف آن توانمندسازی زنان، پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی، اولویت‌های مشاغل خانگی زنان، توجه به زنان سرپرست خانواده و زنان بی‌سرپرست، تامین اجتماعی زنان، اوقبات فراغت، پژوهش، گسترش فرهنگ عفاف و حجاب و ارتقای سلامت زنان است و اصلاح ساختارهای اداری و تشکیلاتی زنان و خانواده، ساماندهی اقتصاد و امور معیشتی خانواده از اهداف این برنامه است. البته با وجود وعده‌های مدام زنان در مجلس نهم، این ماده هنوز محقق نشده است.

«سکینه عمرانی» دیگر عضو فراکسیون هم اطلاعات چندانی درباره تغییر قوانین مدنی موردنظر فراکسیون ندارد و می‌گوید: «اتفاقاوضعیت حقوق زنان در جامعه خوب است و زنان در مسایل حقوقی مشکل چندانی ندارند» می‌پرسم، شما خودتان چقدر داندگه خانواده می‌روید، چقدر مراجعه دارید و چقدر زنان از تبعیض‌ها برای شما می‌گویند گویی مسایل، کمی با گوشش ناآشناست وبی‌درنگ پاسخ می‌دهد: «شما مسایل زنان را نمی‌دانید، زن‌ها الان بیش از هر چیزی از مسایل اقتصادی، فقر و اعتیاد همسرشان رنج می‌برند تا مسایل حقوقی».

او وقت دربرابر این سوال که خب برای پیشبرد امور اقتصادی چه کرده‌اید، پاسخ شفاف‌ای ارائه نمی‌دهد.البته تلاش مجلس در کاهش ساعت کار زنان، افزایش مرخصی زایمان و دیگر مسایل تا همین‌جای کار به‌عین‌ان کافی در تغییر وضعیت بازار کار به ضرر زنان، تاثیرگذار بوده است.

نگرانی نماینده زایل از ازدواج دختران کم‌سن‌وسال

«حلیمه عالی» پزشک است و به نمایندگی از مردم «سکینه عمرانی» پاسخ شفاف‌ای ارائه نمی‌دهد.البته تلاش مجلس در کاهش ساعت کار زنان، افزایش مرخصی زایمان و دیگر مسایل تا همین‌جای کار به‌عین‌ان کافی در تغییر وضعیت بازار کار به ضرر زنان، تاثیرگذار بوده است.

اعضای حزب مؤتلفه، به‌عنوان مخالف پشت تریبون قرار گرفت تا سجادی تنها وزیری باشد که دونفر از ۹ زن مجلس نهم در جلسه رای اعتمادش، پشت تریبون رفت‌اند و البته هر دو در مخالفت با مسخن گفته‌اند. طیب‌زاده‌نوری در مخالفت با وزارت سجادی گفته بود: ابیش از اینکه تمرکز خود را روی ورزش حرفه‌ای قرار دهیبد، روی ورزش همگانی و پایه در کشور تمرکز کنید. اگر ورزش حرفه‌ای توأم با اخلاق دینی و ارزش‌های نظام اسلامی و ملی نباشد، پیروزی در میادین ورزشی کمترین اهمیتی ندارد؛ فاطمه رهبر نیز در مخالفت با سومین وزیر پیشنهادی ورزش روحانی گفته بود: «سوال من از آقای سجادی این است که در زمان جنگ تحمیلی وی کجا بوده است و حتی یک روز سابقه جبهه و جنگ در سابقه وی ملاحظه نمی‌شود. آقای سجادی در زمان مجلس ششم در تعدادی از نمایندگان در صحن علنی مجلس به اعتراض تحصن کردند و وقت خواستند تا استعفاای دسته‌جمعی بدهند و در وزارت آموزش‌وپرورش به‌عنوان مدیر استعفا داد. امکان دارد که شما رای بیاورید، ولی درخواست من این است که شفاف بگویید به‌عنوان معاون تربیت بدنی وزارت آموزش‌وپرورش در سال ۸۲ چرا با متخصنین مجلس ششم همراهی کردید و آیا اینجا در مقابل ملت عذرخواهی و پشیمانی خود را اعلام خواهید کرد یا خیر؟»

سهم زنان در ریاست کمیسیون‌ها

جدا از نقش آفرینی زنان مجلس در اتفاقاتی همچون استیضاح‌ها و رای اعتماد به وزرا که البته نسبت همین رفتارهای معدود هم در دوره احمدی‌نژاد و دوره کنونی تفاوت‌های معنادار دارد، دیگر وجوه پارلمانتاریستی زنان مجلس نهم کمتر نکته‌قابل بیانی دارد.

آنها در سه انتخابانی که در آغاز هرسال کاری مجلس برای انتخاب اعضای هیات‌رییسه برگزار شده، نامزد احراز سمتی حتی در حد دبیری هیات‌رییسه نیز نشده‌اند. در کمیسیون‌های تخصصی نیز به‌جز لاله افتخاری که از آغاز مجلس نهم تاکنون، دبیر دوم کمیسیون فرهنگی و فاطمه رهبر که از آغاز تاکنون نایبرئیس دوم کمیسیون اصل ۹۰ است، نیره اخوان نیز طرف در سال جاری توانست به‌عنوان عضو دوم کمیسیون قضایی و حقوقی و جمع هیات‌ریسه یکی از کمیسیون‌ها راه پیدا کند. به این ترتیب از میان ۱۴ کمیسیون تخصصی مجلس، سنغفر از ۹ زن بهارستانی به هیات‌ریسه این کمیسیون‌ها راه یافته‌اند تا حضور کم‌رنج خود در صحن مجلس را تا حدودی در کمیسیون‌ها جبران کنند.

دولت محمود احمدی‌نژاد به طول انجامید و خروجی خاصی نداشت. اما حالا مرکز امور زنان مجلس بسته را نهایی کرده و به‌زودی رونامه مجلس خواهد کرد. فاطمه رهبر تاکید دارد که پرداختن به اجرایی‌های این بند از قانون برنامه پنجم توسعه بسیار اهمیت دارد و فراکسیون در این زمینه اقدام خواهد کرد. البته فاطمه رهبر پیش از این درباره برخی برنامه‌های در دستور کار فراکسیون گفته بود: «فراکسیون زنان دو برنامه را در مجلس کار داریم یکی بازدید از برخی بیمارستان‌های است که طرح اطلاق استغفا‌شد و پزشکان زن برای بیماری‌های خاص زنان در این اجرا آمده‌شود و دوم قرار است بازدیدی از زندان زنان برای روشن‌شدن وضعیت زنان در زندان‌ها داشته باشیم»

برزخ افزایش مرخصی زایمان

مرخصی زایمان با مرخصی خانواده این‌بار با ایده مرخصی به‌زاد و مرد در دستور کار مجلس قرار گرفت. در این طرح، مرخصی بعد از تولد نوزاد هم برای مادران به نام افزایش یافته و برای برادران دو هفته مرخصی با حقوق در نظر گرفته شده بود که در نهایت به‌دلیل بار مالی در بودجه‌۹۳ به تأیید شورای نگهبان نرسید.

مرخصی زایمان مادران باردار در سال ۸۵ با پیشنهاد وزارت بهداشت و تصویب مجلس هفتم از چهارماه به شش‌ماه افزایش یافت و حالا پس از گذشت سال‌باز هم گروهی به‌دنبال افزایش مرخصی زایمان هستند. طرحی که به بخوایم و چه نخواهیم راه به جایی نخواهد برد، چنانچه در نهایت این طرح به‌دلیل مشخص‌نشدن منبع مالی مغایر با اصل ۷۵ قانون اساسی شناخته شد و توسط شورای نگهبان تأیید نشد.

بررسی وضعیت اشتغال و سلامت اجتماعی
تلاش برای کاهش ساعت کاری زنان در شرایطی در دسترس کم‌کمیسیون اجتماعی مجلس قرار گرفت که عین حال طرح «وضعیت اشتغال و سلامت اجتماعی» (بررسی اشتغال زنان و تاثیر آن بر سلامت اجتماعی خانواده) و آرایه پیشنهادهایی در این خصوص به‌ناظران مجلس در شورایی زنان برای ارتقای سلامت خانواده مطرح است. جزئیاتی از این طرح در اختیار نیست اما «حسین مظفر»، معاون نظارت مجلس به‌تازگی از تلاش معاونت متبوعش در مطالعه این طرح خبر داده است.

حذف پیشنهاد یکی از نمایندگان در مورد لایحه گذرنامه در کمیسیون امنیت ملی درباره گذرنامه زنان زیر ۴۰ سال از جمله تلاش‌های زنان در بهارستان بوده؛ پیشنهادی که اخذ گذرنامه زنان زیر ۴۰ سال را منوط به اجازه ولی کرده بود؛ اقدامی که از سویی یکی از مردان عضو در کمیسیون امنیت رقم خورد و به موجی از مسایل رسانه‌ای منجر و در نهایت منفی شد. نمایندگان مجلس این پیشنهاد را مخالف اصل ۴۰ قانون اساسی دانسته‌اند.

بی‌توجهی به اولویت‌خواسته‌های زنان

مجلس به سمتی می‌رود و جامعه زنان به سمتی دیگر. در شرایطی که فتنده‌های مختلف از افزایش مرخصی زایمان و توبکونمی و سایورت‌پوشی متمرکز شده‌اند، زنان ایرانی در انتظار فرصت‌های شغلی بیشتری‌ند و خیلی‌هاشان با تحصیلات عالی‌خلاف‌تغیین هستند.

روند حرکت محافظه‌کاران در مجلس نهم با همکاری زنان به سمت‌وسویی می‌رود که همین فرصت‌های کاری هم از زنان دریغ شود. طرح‌های مختلف از افزایش مرخصی زایمان گرفته تا کاهش ساعت‌کاری فرصتی برای توسعه فضای اشتغال برای زنان فراهم نخواهد کرد.

از سوی دیگر رویکرد ۹ اصولگرایی حاضر در مجلس با اولویت‌های موردنظر زنان ایرانی فاصله زیادی دارد و گویی آنها چندان علاقه‌ای برای پیشبرد خواسته عموم زنان ایرانی ندارند؛ چنانچه کارکنان شورایی‌ای‌شان‌ها و، به اجرا درمی‌آورد. طراحی و تدوین آیین‌نامه این ماده سال‌ها در مرکز امور زنان و خانواده‌

ادامه از صفحه اول

صدای پای زلزله…

این امر سبب شده در سراسر جهان، البته هر کجا با توجه به موقعیت‌های فرهنگی متفاوت، مردم به صورت خودآگاهانه و ناخودآگاهانه به سمت ارزش‌ها و باورهای سنتی و باستانی و بنیادین بازگشتنی وسع داشته باشند و به این ترتیب ما شاهد ظهور پدیده‌هایی چون بنیادگرایی‌های تعصب‌آمیز، معنویت‌گرایی‌های بی‌پایه، شیطان‌پرستی‌ها و در یک‌کلام جهانی‌است. اما این پدیده ویژگی‌هایی هم دارد که به نظر ما می‌تواند بیشتر به فرهنگ معاصر ما مربوط باشد و از این جهت باید آن را از این دریچه نیز بررسی کرد. در اینجا البته ما فرصت بررسی پدیده را در ابعاد تاریخی و ذهنیت‌های تبارشناختی‌اش که در ادبیات، هنر و روایت‌های گذشتگان یادیدگاه‌یامان نسبت به حال و آینده‌مان مشاهده می‌شود و به‌طور عام می‌توان به آن نام تفکر اسطوره‌ای داد، نداریم.

بلکه بحث خود را به تحلیلی نزدیک‌تر محدود می‌کنیم. این تحلیل، عقل‌هراسی و عقل‌گریزی معاصر را می‌تواند در مجموعه‌ای بسیار گسترده‌تر از رویدادهای ناگوار و حتی شوخسازر بایداد که لزوماً نه شکل آسیب دارند و نه کسی در آنها اصولا امری منفی می‌بیند اما دقت بیشتر نشان می‌دهد که ما با پدیده‌ای یکسان روبه‌رو هستیم. چندان مثال می‌تواند بحث ما را روشن کند، برای ما شناخت جهان و روابط واقعی آن و به‌ویژه کرد یک پدیده‌ای فناوری‌له جدید و چشم‌اندازهایی که از عدم قطعیت ارایه می‌دهند، باورکردن به شکل‌گیری جهان‌های موازی و درهم‌تنیده همچون در زمینه ارتباطات و اینترنت و چرخش تصاویر و ایده‌ها و افکار و اطلاعات، با پذیرش وجود و تداوم سرخ‌نشته اشکال و تنوع بی‌پایان سبک‌های زندگی، سابق، نگاه‌ها، علاقه‌مندی‌ها و شیوه‌های بروز و بیان آنها، تغییرات اساسی که در سازمان‌یافتگی و سازمادهی امر سیاسی در جهان اتفاق افتاده است و گذار نسبی که از حوزه‌های اقلیتی – خصوصی – غیرمستقیم به عسوی حوزه‌های اکثریتی – عمومی – مستقیم در حال اتفاق افتادن است، فرآیندی که از ده‌ها سال پیش اندیشمندانی چون ادگار مورن نسبت به فرارسیدنشان هشدار می‌دادند و امروز اندیشمندانی چون

نوام چامسکی از آن با عنوان «دگردیسی» یاد می‌کنند، قابل‌درک نیست و به شیوه‌ای عجیب با معرجم‌کردن خود از ابزارهای فناوری‌انه لازم برای درک آن (یعنی «اینترنت»، فناوری‌های دیداری و شنیداری و چرخش سریع داده‌ها) عدم‌شفافیت را در اطراف خود بیشتر می‌کنیم. عدم‌شفافیتی که چون ایری در پیش چشم‌مان ما قرار می‌گیرد اما چون نسبت به آن آگاهی نداریم، در راهی که هرروز بر فراز و فرودها و چاله‌ها و دام‌های خطرناکش افتاده می‌شود، بی‌حجابا قدم برمی‌داریم و البته بی‌پایده‌ای آن را نیز خواسته‌نا ناخواسته تجربه می‌کنیم. خروج از این رویکرد عقل‌هراس، که بیش از هرکسی برای خود ما خطرناک است، ضرورتی تام دارد. هراندازه ما اصرار داشته باشیم که روابط جهان را نفهمیم، بیشتر زنان می‌بینیم، چه زمانی که با حوادثی روبه‌رو می‌شویم که آنها را مصیبت می‌دانیم و چه زمانی که با رویدادهایی روبه‌رو قرار می‌گیریم که آنها را افتخار می‌نامیم، دو مثال: وقتی ما گروهی را حوادث را «مصیبت‌های طبیعی» می‌نامیم (نظیر زلزله) که به ما ضربه می‌زند و به ترس و هراس‌های نامفهوم می‌اقیمت، واکنش علاقه‌ان آن است که به‌فهمیم این حوادث کمالا قابل پیش‌بینی بوده‌اند و می‌توان و باید برای مقابله با زیان‌هایشان برنامه‌ریزی کرد؛ برعکس وقتی با حوادثی روبه‌رو می‌شویم که آنها جزو افتخارات خود و به‌یاری نهاده‌ا و سازمان‌یافتگی‌های منطقی هستند که امکان ظهور و بروز استعدادها را به افراد می‌دهند و نه خون و تبار افراد. در یک کلام، تلخکمی‌ها و خوشکمی‌های ما هر دو نشان می‌دهند که ترجیح‌مان آن است که به‌جای درک جهان، خواب خوش تحمیل خودمان را در جهان ببینیم؛ و هراسمان نه از آن باشد که این در خواب‌مانندن به ما زیان برزند که می‌زنند، بلکه از آن باشد که مگر صدایی بلند شود از خواب بیدارمان کند؛ صدای پای زلزله، همانگونه که این روزها دایما از آن صحبت می‌شود.

چه خبر از «شورایعالی سلامت»؟

آیا از میزان تلفات ناشی از این سهل‌انگاری در آن سال‌ها باخبرید؟ چه اتفاقی افتاد که مردم اکنون بستن کمربند ایمنی برای رانندگان عزیز، تقریباً به یک فرهنگ تبدیل شده است؟ با کمی جست‌وجو و کنکاش در این موضوع به یک عبارت کلیدی می‌رسیم؛ «شورایعالی سلامت و امنیت غذا و تغذیه» است و فرق آن با هیات‌وزیران و دلیل اصلی وجودی‌اش در کلمه «سلامت» نهفته‌است. در این شورامجلسی سلامت، سلامت است و حضور بیش از هفت وزیر، چهار ریاست سازمان، معاونت‌های متنوع و کارشناسان متعدد و زنده و البته از همه مهم‌تر، مقام عالی اجرایی کشور یعنی ریاست محترم جمهوری به آن اعتبار عملی و قانونی خاصی بخشیده است که تقریباً توانایی انجام هر تصمیمی را در جهت تالاب‌ردن سطح سلامت مردم دارد.است. حال سوال این است که چرا با وجود مرجع عالی و باقدرتی جهت رفع و رجوع مسایل فوق هنوز وضعیت مطلوبی در امور خاص تغذیه‌ای با در سایر امور مربوط به سلامت همگانی نداریم؟ مسلمان این مهم، نیازمند بررسی دقیق، کارشناسانه و همه‌جانبه است.

ادامه در صفحه ۱۵